

Andromeda z mlhovin

Žalman

Je prázdná noc je prázdná síň,
sobě zpívám čím dál míň,
pak se zjeví Andromeda.

Z vykřičených mlhovin,
tajů jar a pozdních zim,
na stůl dávnej z hlíny džbán,
štávu z révy do něj dám.

Z velké dálky Andromeda,
milion světelných let,
miluje náš starý svět.

Rád se moci v noci vzdám,
hříchy léta neřeším,
létám s tělem ke hvězdám,
nespím, nesním, neslyším.

Říkám s díky, dám co mám,
stáčím oči k záclonám,
když se zjeví Andromeda,
z vykřičených mlhovin,
jsem tajnosnubný její syn.

Rád se moci v noci vzdám,
hříchy léta neřeším,
létám s tělem ke hvězdám,
nespím, nesním, neslyším.

Říkám s díky, dám co mám,
stáčím oči k záclonám,
když se zjeví Andromeda,
z vykřičených mlhovin,
jsem tajnosnubný její syn.